

KMEŤOVČEK

25.

výročie zriadenia

*Základnej školy
Andreja Kmeťa v Žarnovici*

1992 – 2017

História školy

Základná škola Andreja Kmeťa v Žarnovici bola zriadená Banskobystrickým diecéznym biskupom v roku 1992, počas pôsobenia duchovného správcu farnosti Jána Flajžika, keď sa jej prvým riaditeľom stal Mgr. Peter Jakúbek.

Zriaďovaciu listinu vydal Rímskokatolícky biskupský úrad v Banskej Bystrici 12. júna 1992 v zmysle zákona a na základe cirkevného súhlasu Biskupskej konferencie Slovenska. Týmto dokumentom zriadil Banskobystrický biskupský úrad 1. 7. 1992 cirkevnú školu s úradným názvom:

ZÁKLADNÁ ŠKOLA ANDREJA KMEŤA V ŽARNOVICI

a ako sa v listine uvádza: „...svoje pôsobenie dáva pod ochranu sv. Petra a Pavla – patrónov mesta Žarnovica“.

Aký názov by mala mať novovzniknutá škola? Návrhov bolo viac, no prijatý bol ten, ktorý horlil za Andreja Kmeťa, ktorý bol rodákom z neďalekej Bzenice.

Dňa 3. 11. 1992 navštívil školu Mons. Rudolf Baláž, aby posvätil triedy. Posvätil i malú Kaplnku Božieho Milosrdenstva v škole a v tlačil jej pečať posvätného miesta pre povzbudenie ducha.

Odvtedy sa v škole vystriedalo niekoľko riaditeľov, pedagógov, zamestnancov, ale najmä značné množstvo detí, ktoré tu rozvíjali svoje talenty, získavali vedomosti, modlili sa a spievali, predovšetkým sa však snažili vytvoriť spolu s učiteľmi prostredie plné porozumenia a Kristovej lásky.

V šk. roku 2016/2017 slávi Základná škola Andreja Kmeťa v Žarnovici 25. výročie svojho vzniku.

ČO SI ŽELAŤ?

Bolo to 2. mája 2017. Sadol som si ku klavíru na fare v Žiari nad Hronom, kde teraz pôsobím a začal som listovať v básnickej zbierke *Básne pre život 2*, ktorú nedávno vydal môj brat, kňaz Pavol. Listoval som a oči mi padli na text, ktorý je jednoznačne novoročný. Báseň sa volala: Čo si želať?

Znie to tak čudne a je to naozaj zaujímavá „kombinácia“ – v máji skomponovať hudbu na báseň s novoročnou tematikou, ale ja som to tak cítil a pustil som sa do práce. Výsledok mojej úprimnej snahy sa pretavil do novej piesne, ktorú si teraz hocikedy zaspievam pri mojom obľúbenom klavíri.

Poviete si: „Aký to má súvis s významným výročím založenia cirkevnej školy v Žarnovici, ktoré si v týchto dňoch pripomíname?“ Pevne verím, že má, inak by som hore uvedené riadky nepísal.

25 rokov požehnanej existencie tak významnej kresťanskej inštitúcie, akou je cirkevná škola, nás môže inšpirovať možno k dvom smerom zamyslenia: *minulosť a budúcnosť*.

Mohol by som dopodrobna pospomínať celú genézu vzniku a existencie cirkevnej školy od jej počiatku až do dnešných dní. Som si však istý, že túto oblasť majú lepšie zmapovanú iní ľudia, že sa jej venoval už dostatočný priestor a teda, že v tejto chvíli nie je až tak dôležitá.

Venovať sa budúcnosti? Iste, je to aktuálne, ale ani v tomto smere nedokážem byť „prorokom“, aj keď škole prajem len a len to najlepšie do ďalších rokov jej požehnaného pôsobenia.

Okrem minulosti a budúcnosti je tu ešte jedna téma, ktorá mi prišla na um práve v súvislosti so spomenutou básňou. Je to koncentrované prežívanie prítomnej chvíle, času, ktorý práve teraz „tiká“ na hodinách. On je dôležitý predel medzi minulosťou a budúcnosťou, on je „priestorom“, v ktorom môžem a mám niečo zmysluplné práve TU a TERAZ STAVAŤ!

Od kvality teraz prežívaných okamihov bude závisieť kvalita nášho osobného príbehu i príbehu žarnovickkej cirkevnej školy, ktorej doterajšie „časti seriálu“ boli náročné a zároveň krásne, na čo som jednoznačne hrdý.

Možno práve teraz „nastal čas“, aby som uverejnil celý text básne, ktorá ma tak inšpirovala:

Čo si želať v dnešné časy,
prekračujúc roka prah?
Napadá ma, možno – asi
podať slovám miskú váh.

So slovami časy vanú,
ako perie vo vetre...
Zvetrané sú, neostanú,
keď nastane bezvetrie.

Slová naše – moje – tvoje,
majú svoju adresu,
vložiť do nich srdce svoje,
veľa lásky unesú.

Ako bolo na počiatku,
keď sa Slovo zjavilo...,
poprosme dnes Jeho Matku,
aby sa nám darilo.

Nuž teda, poprosme Ježišovu Matku, aby sa nám všetkým dnes i v budúcnosti darilo...

Mgr. Ján Flajžik, farár vo Farnosti Povýšenia sv. Kríža v Žiari nad Hronom

Príhovor prvého riaditeľa školy

A čo je mladosť? Dvadsaťpäť rokov?...hovorí básnik.

Štvrtstoročie v živote človeka znamená obvykle začiatok kariéry či začiatok spolužitia dvoch mladých ľudí, alebo čas založiť si rodinu.

Za dvadsiatimi piatimi rokmi „života“ školy je veľa práce.

Za ten čas školu opustili žiaci, ktorí dobre pripravení pokračovali vo svojom vzdelávaní. To všetko aj vďaka

pedagógom, ktorí ich učili a učia naďalej nájsť tú správnu cestu. O úspechoch školy mi neprináleží písať, tie hovoria samé za seba. A to, že škola prosperuje, vidí každý, kto sa o školu zaujíma.

Želám žiakom školy veľa úspechov a vyučujúcim veľa tvorivých síl a najmä pevné zdravie.

Mgr. Peter Jakúbek, prvý riaditeľ ZŠ A. Kmeťa v Žarnovici

Príhovor súčasnej riaditeľky školy

25 rokov pôsobenia

Je to veľa či málo?

Záleží od uhla pohľadu. V dnešnej dobe často nestihneme ani sledovať ako okolo nás vznikajú rôzne firmy, podniky, spoločnosti. Ale mnohé z nich tak, ako rýchlo vznikli, ešte rýchlejšie zanikli. So školou je to trochu inak.

Nie je to čosi obyčajné. Má to svoj hlbší zmysel a hlavne je za tým Božia vôľa.

Som veľmi rada, že v relatívne malom mestečku, akým je Žarnovica, už štvrtstoročie pôsobí a žije svojím životom cirkevná škola. Nie vždy to bolo a je jednoduché. O tom by mohli rozprávať a písať moji predchodcovia. Napriek tomu sa každému podarilo počas svojho riaditeľského pôsobenia školu zveľadiť, za čo im patrí vďaka.

Teším sa z toho, že zo žiakov, ktorých som učila ako mladá začínajúca učiteľka sú dnes samostatní, schopní ľudia, ktorí si našli v spoločnosti uplatnenie. Sú z nich vyštudovaní lekári, právnici, učitelia, inžinieri, podnikatelia, ale aj veľmi zruční remeselníci, robotníci- jednoducho ľudia, ktorí sa vedia postarať o seba a svoje rodiny.

Od Pána Boha sme ako učitelia dostali veľký dar a zároveň aj veľkú zodpovednosť – môžeme ovplyvňovať a formovať osobnosť dieťaťa. Myslím si, že všetci zamestnanci, ktorí počas dvadsiatich piatich rokov pôsobili v škole, urobili pre svojich žiakov maximum. To, že v mnohých prípadoch učíme deti našich žiakov, že bývalí žiaci sú naši kolegovia, je dôkazom toho, že táto škola zanechala v ich živote pozitívnu stopu.

Naša škola je živým organizmom, spoločenstvom, v ktorom bije srdce Ježiša Krista, ktoré svieti večným svetlom v školskej kaplnke Božieho Milosrdenstva. Práve On dodáva zmysel každodennému vzdelávaniu a výchove nám zverených žiakov.

Verím, že ešte budeme mať dostatok príležitostí ukázať, že Základná škola Andreja Kmeťa patrí do tohto mesta a ponúka svojim žiakom kvalitné a moderné vzdelávanie v duchu Evanjelia.

Mgr. Jana Regulyová - riaditeľka školy

Príhovor súčasného správcu farnosti

25 rokov

V živote človeka je 25 rokov krásny vek. Po rokoch detstva, štúdií, prichádza túžba chytiť život do vlastných rúk. Nebyť závislý od iných, hoci i svojich rodičov. Človek je slobodná bytosť. Veľmi záleží na ňom samom, ako sa bude odvíjať jeho budúcnosť.

So školou, ktorej jubileum slávime, to ale tak celkom nefunguje. Na začiatku bola myšlienka, nadšenie zo slobody, túžba pomáhať v raste viery aj cez školu a nepochybne i radosť z novovzniknutého diela. Vďaka obetavosti a zápalu kňazov, riaditeľov, pedagógov i mnohých rodičov vzniklo dielo, ktoré tento rok slávi 25 rokov existencie. Chcelo by sa povedať, že to najťažšie je minulosťou a škola môže v plnej sile pozeráť do budúcnosti a rozvíjať sa. Opak je však pravdou. Nadšenie opadlo a predstava, že cirkevná škola je veľkou príležitosťou, ako napomáhať kresťanským rodičom pri výchove a vzdelávaní ich detí, je len zbožným prianím.

A tak po 25 rokoch, viac ako inokedy, škola zápasí o svoju existenciu. A možno je to iba odraz doby, v ktorej žijeme, kedy zápas o vieru je ešte ťažší ako v minulosti.

Napriek tomu verím, že toto jubileum nie je posledné a za príspevia všetkých, ktorým na našej škole záleží, bude i naďalej prínosom a pomocou pre farnosť i rodiny detí, ktoré ju navštevujú a budú i v budúcnosti. Nech Pán požehnáva všetkých, ktorý akýmkoľvek spôsobom podporujú našu školu.

Mgr. Peter Hudec, správca farnosti v Žarnovici

Zo života školy

Škola rozpráva

U júni sa ten záporak stal, že otec biskup listinu napísal.

1992 písal sa rok úspešný, v Banskej Bystrici 12. jún bol slnečný.

Utedy som sa narodila ja a všetci tešili sa zo mňa.

Dostala som meno, čo mal človek vzácny a začal sa môj život krásny.

Andreja Kmeťa dodnes meno nosím a za všetky deti Pána Boha prosím.

Nech žiaci múdrosť nosia v sebe a keď vyrastú, nech sú skvelé.

V Žarnovici už 25 rokov bývam a veľa pokladov v sebe skrývam.

Sú to viera, nádej, láska i všetky Božie deti, v školskej kaplnke večné svetlo svieti.

Chodia ku mne žiaci veľkí i malí, aby tu múdrosť nazbierali.

Najmenší sú prváci, ale píšú i čítajú ako draci.

Druháci už veľa vedia. Vedia, ale nepovedia!

Tretiaci prvé sväté prijímanie mali a Eucharistiu – Ježiša prvýkrát prijali.

Prvý stupeň končia štvrtáci, budúci rok toho budú mať veľa na práci.

Piatáci sú už žiaci veľkí, už nemusia ísť večer skoro do postielky.

Šiestaci sú extra trieda, ako jediní majú za triedneho pána učiteľa.

Siedmakov je akosi málo, avšak múdrosti sa im veľa dostalo.

Ôsmaci sú bežnou triedou, nepišú však už bielou kriedou.

Deviatáci nám už odchádzajú, stredné školy ich čakajú.

Som rada, že ma deti navštevujú a ku mne denne prichádzajú.

Učia sa a hrajú, behajú a skáču, od radosti, veselosti slzy mi až tečú.

Dnes, keď už tu stojím 25 rokov, želám si urobiť ešte veľa životných krokov.

Nech ma dobrotivý Pán požehnáva a veľa milosti sa mi od neho dostáva.

Detúrence, rodičov i učiteľov nech požehná, aby žili v bratskej láske

a veľa sily nech im dá.

Aby som tu stála ešte rokov veľa. To si od Boha vyprosujem a želám!

Henrieta H., Veronika L.

Zo života našej školy

Zápis do 1.ročníka

Jasličková slávnosť

Turistika v sobotu

Čitateľský maratón

Farebný týždeň

Evanjelizácia

Karneval

Lyžiarsky výcvik

Pasovanie prvkov

Školský letný tábor

Duchovné obnovy

Výlety

Exkurzie

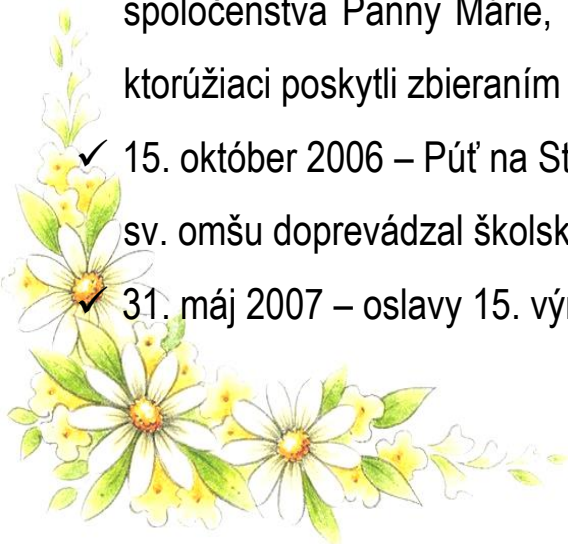

Súťaže

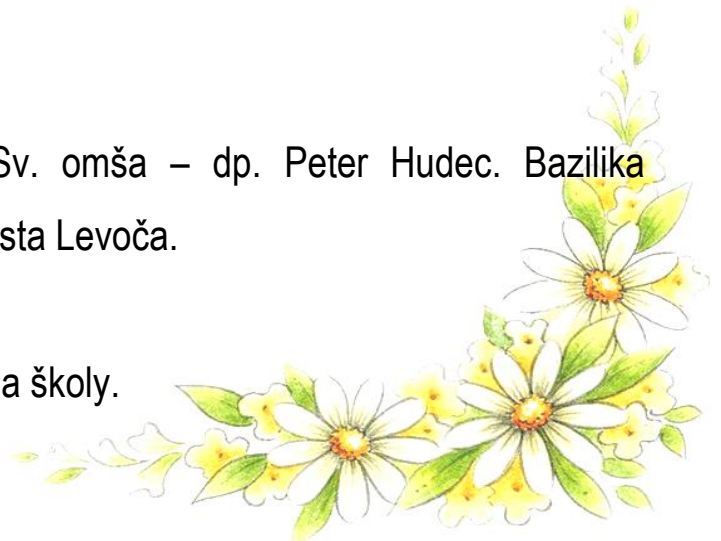
Čriepky zo školskej kroniky

Na týchto stránkach, ktoré sme nazvali *Čriepky zo školskej kroniky*, si prečítajte niektoré dôležité alebo nezvyčajné udalosti, ktoré sme prežili počas existencie našej školy od jej zriadenia až dodnes.

- ✓ Prvý školský rok 1992/1993.
- ✓ Október 1997 – oslavy 5. výročia zriadenia školy.
- ✓ 23. september 1998 – Púť do Levoče. Sv. omša – dp. Ján Marcin. Púť pre školský spevácky zbor.
- ✓ 31. máj – 6. jún 1999 – Diecézny eucharistický kongres. Adorácia a vystúpenie školského speváckeho zboru v Novej Bani (dekanáte).
- ✓ 14. október – 21. október 2001 – Misie. Kapucíni z Bratislavy. Prednášky, besedy, detské sväté omše podľa jednotlivých ročníkov.
- ✓ 19. november 2001 – oslavy 160. výročia narodenia Andreja Kmeťa, patróna školy.
- ✓ 20. jún 2002 – Beseda a autogramiáda s Jánom Lašákom, brankárom „zlatého“ hokejového mužstva.
- ✓ Jún 2002 – oslavy 10. výročia zriadenia školy.
- ✓ 5. október 2002 – Púť na Raticov vrch.
- ✓ 23. december 2002 – prvýkrát hraný Živý betlehem – žiaci našej školy.
- ✓ 12. september 2003 – návšteva pápeža Jána Pavla II. v Banskej Bystrici. Účasť – učitelia aj niektorí žiaci.
- ✓ 26. jún 2006 – návšteva misionára v našej škole. Misionár z Misijného spoločenstva Panny Márie, páter Jozafát. Svätá omša – poďakovanie za pomoc, ktorú žiaci poskytli zbieraním plastových uzáverov.
- ✓ 15. október 2006 – Púť na Staré Hory. Sv. omša – páter Viktor zo St. Hôr a spevom sv. omšu doprevádzal školský spevácky zbor.
- ✓ 31. máj 2007 – oslavy 15. výročia zriadenia školy.

- ✓ 10. apríl 2008 – divadelné predstavenie Sedliak Julo z Objazdu. Študenti SOU sv. Jozefa Robotníka v Žiline, náš bývalý žiak Vladimír Búri. Hra o pomoci priateľom a známym.
- ✓ 20. september – 5. október 2008 – Pomôžme Haiti. Naša škola zapojená do celoslovenskej verejnej zbierky – Boj proti hladu. Žiaci predávali napečené medovníkové srdcia.
- ✓ 5. marec 2010 – vzácna návšteva z Afriky. Evelyn Arusa Aluse a Abdi Rach Huha – beseda o živote v biede, v slumoch, africké piesne a tance, zahrali si futbal, vyrábali náramky. Pomoc vďaka projektom z Dobrej Noviny.
- ✓ 5. jún 2010 – Púť do Šaštína. Sv. omša – dp. Branislav Koppal. Zamestnanci, žiaci a veriaci z farnosti. Aj návšteva Trnavy (bývalý dp. farár Marcel Kubinec) a obrazu plačúcej Trnavskej Panny Márie.
- ✓ 25. máj 2011 – Misie. Misionár dp. Dávid Tencer – kapucín pôsobiaci na Islande. Jeho činnosť a práca na ostrove.
- ✓ 18. jún 2011 – kňazská vysviacka nášho bývalého žiaka Petra Baláža v Banskej Bystrici.
- ✓ 26. jún 2011 – primičná sv. omša nášho bývalého žiaka Petra Baláža v Žarnovici.
- ✓ 25. október 2011 – beseda s naším bývalým žiakom dp. Petrom Balážom.
- ✓ Máj 2012 – oslavy 20. výročia zriadenia školy.
- ✓ 11. október 2014 – Púť do Mariánky pri Bratislave. Sv. omša – dp. Peter Hudec. Aj návšteva vojenskej Katedrály sv. Šebastiána v Bratislave – mozaika od svetoznámeho umelca M. Rupnika.
- ✓ 23. január 2016 – Prvý školský ples.
- ✓ 22. október 2016 – Púť do Levoče. Sv. omša – dp. Peter Hudec. Bazilika Navštívenia Panny Márie a prehliadka mesta Levoča.
- ✓ 11. február 2017 – Druhý školský ples.
- ✓ 31. máj 2017 – oslavy 25. výročia zriadenia školy.

Interview

V tejto rubrike vám prinášame interview s našimi bývalými žiakmi školy a súčasnými kolegami. Položili sme im niekoľko zaujímavých otázok.

Erika Zavadská

(učiteľka dejepisu, geografie, katolíckeho náboženstva a telesnej a športovej výchovy):

Lucia Tapferová, r. Vavrincová

(vychovávateľka v ŠKD, momentálne na materskej dovolenke)

Martin Búri

(učiteľ katolíckeho náboženstva, telesnej a športovej výchovy a informatiky):

Dana Sitárová

(vychovávateľka v ŠKD):

1. Koľko rokov ste ako žiak/žiačka navštevovali našu školu?

Erika: ZŠ A. Kmeťa som navštevovala štyri roky.

Lucka: ZŠ Andreja Kmeťa som navštevovala plných 9 rokov.

Martin: Chodil som sem od druhej triedy a končil v deviatej, čiže osem rokov.

Danka: Chodila som sem deväť rokov.

2. Aké pocity ste mali, keď ste sa stali kolegami svojich bývalých učiteľov?

Erika: Prežívala som zvláštne pocity. Bola to aj výzva ukázať, čo vo mne je, ale aj veľká zodpovednosť.

Lucka: Pocity boli zmiešané, ale nakoľko všetci učitelia, ktorí ma učili, sú skvelí a priateľskí ľudia, zaradenie do učiteľského kolektívu bolo veľmi príjemné. So všetkými učiteľmi mám vtipné i menej vtipné príhody a historky z mojich žiackych čias, ktoré mi, samozrejme, radi pripomínajú. Je to veľmi milé a som rada, že v tomto kolektíve môžem pracovať.

Martin: ☺ Zvláštne. Hlavne, keď sme si hneď na začiatku potykali. Ale som rád, že ma prijali a od začiatku som sa mohol spoľahnúť na pomoc kohokoľvek z nich, za čo som veľmi vďačný.

Danka: Veľmi som sa do tohto kolektívu tešila. V škole som sa pri nich cítila dobre, tak som vedela, že to tak bude aj potom, keď sa stanem ich kolegyňou.

3. Ktorý predmet ste mali v škole najradšej a prečo?

Erika: Dejepis a biológia, lebo sme mali dobrú pani učiteľku a príroda a dejiny ma vždy zaujímali.

Lucka: Najradšej som mala výtvarnú výchovu, pretože ma to veľmi bavilo a brala som to aj ako formu oddychu.

Martin: Dejepis. Veľmi ma bavil najmä vďaka pani učiteľke Marte Švaralovej, ktorá nám vysvetľovala nové učivá veľmi zaujímavým spôsobom, vďaka tomu som v podstate aj sám začal s čítaním kníh s historickou tematikou a potom pokračoval až na univerzitné štúdiá s týmto predmetom.

Danka: To sa menilo, ale asi matematiku, pretože som ju vedela.

4. Zažili ste v škole nejakú situáciu ako žiak/žiačka, keď ste mali pocit, že by ste sa najradšej prepadli pod zem?

Erika: Áno, keď som nebola pripravená a pani učiteľka ma vyvolala odpovedať.

Lucka: Takých situácií bolo asi viac. Kto tvrdí, že takú nikdy nezažil, klame. Keď ma vyvolal učiteľ a ja som nemala páru o tom, čo sa pýtal, lebo som práve riešila so spolužiačkou niečo oveľa „dôležitejšie“. Alebo...keď mi našli ťahák, tak to tiež nebolo veľmi hrdinské.

Martin: A nie raz 😊. Myslím, že to zažije každý žiak. A zvlášť chalani, ktorí majú k veselosti blízko.

Danka: Áno, keď sme hrali v kostole divadielko a ja som v tej scénke hrala mamičku. Prišiel vtedajší pán kaplán a do konca školského roka mi to pripomínal a volal ma mamička.

5. Čo Vás podnietilo k tomu, aby ste sa stali učiteľom/učiteľkou?

Erika: Myslela som si, že to bude ľahšia práca, ale najmä to, že som chcela pracovať s deťmi a niečo nové ich naučiť.

Lucka: No ja vždy hovorím, že nie som učiteľka, že som vychovávateľka, pretože práca učiteľa by ma nebavila tak, ako ma baví práca s deťmi mimo vyučovania. Vždy som chcela robiť s deťmi, už na ZŠ, len som si musela časom ujasniť či v MŠ alebo v ZŠ. Práca v školskom klube detí ma veľmi baví a napína. Nemenila by som túto prácu za prácu učiteľa ani za inú a ďakujem Pánu Bohu, že ju môžem vykonávať práve v našej škole.
😊

Martin: Bavil ma dejepis a tiež náboženstvo, najmä cirkevné dejiny a mal som troch mladších súrodencov, tak sa to nejako dalo dokopy a v podstate už na gymnázium som išiel s tým, že chcem byť učiteľom.

Danka: Asi to, že som chcela pracovať s malými deťmi ako učiteľka.

6. Aký pedagogický smer ste vyštudovali?

Erika: Učiteľstvo predmetov: dejepis, náboženstvo, geografia.

Lucka: Učiteľstvo pre MŠ a vychovávateľstvo.

Martin: Študoval som na Katolíckej univerzite v Ružomberku na Filozofickej fakulte predmety dejepis a náboženstvo.

Danka: Vyštudovala som učiteľstvo pre MŠ a vychovávateľstvo. V súčasnosti študujem na Katolíckej univerzite v Ružomberku odbor predškolská a elementárna pedagogika.

7. Čo by ste zmenili v dnešnom školstve?

Erika: Je toho veľa: menej papierov a viac možností pre zábavnejšie a prítažlivejšie učenie.

Lucka: *Financovanie škôl. Prialo by som si pre deti viac financií do škôl na vybavenie a rekonštrukcie škôl, pretože si to zaslúžia.*

Martin: Určite menej administratívnej práce pre triednych učiteľov.

Danka: *Aby sa v školách učilo viac praktických predmetov.*

8. Keby ste si v súčasnosti v našej škole mohli vymeniť miesto s nejakým žiakom, z ktorej triedy by bol a prečo?

Erika: S prvákmi, pretože ešte prežívajú bezstarostné detstvo.

Lucka: *Chacha, dobrá otázka! Určite by to bolo miesto niektorého z prvákov alebo z druhákov. Pretože získavajú tie najzákladnejšie poznatky, majú celú základnú školskú dochádzku pred sebou (a to sú tie najkrajšie roky) a majú skvelé triedne učiteľky.*

Martin: Asi s nejakým šiestakom. Majú toho najmenej na druhom stupni.

Danka: *Asi so žiakom zo siedmej triedy. Je to pekná, malá trieda a dobrý kolektív.*

9. Predstavte si, že ste chytili zlatú rybku a máte tri želania, ktoré sa majú týkať našej školy, aké želania by ste vyriekli?

Erika: Prvé želanie: Aby mala naša škola vždy dostatok šikovných žiakov.

Druhé želanie: Aby žiaci radi chodili do školy a chceli sa niečo naučiť.

Tretie želanie: Aby mala vždy dobré meno medzi ľuďmi.

Lucka: *Prvé želanie: Zrekonštruovaná budova školy, plne vybavená.*

Druhé želanie: Božie požehnanie pre všetkých žiakov, učiteľov a priaznivcov školy. Tretie želanie: Silu, motiváciu, odhodlanie, veľa skvelých nápadov a súdržnosť ako pre učiteľov, tak i pre deti.

Martin: Aby sme riešili „problém“, kde umiestniť nadbytok žiakov. Tiež, aby sa škola aj napriek nepriaznivej dobe dokázala aj ďalej rozvíjať tak po duchovnej ako aj materiálnej stránke. A aby aj naďalej vládol v našej škole rodinný duch, veď tu každý pozná každého.

Danka: *Prvé želanie: Aby som mala v školskom klube dobré deti.*

Druhé želanie: *Aby bolo v našej škole viac detí.*

Tretie želanie: *Aby sme všetci medzi sebou udržiavali stále dobré vzťahy.*

10. Poprosíme Vás o krátke blahoželanie pre našu cirkevnú školu k 25. narodeninám.

Erika: Prajem tejto škole, aby sa jej splnili tie tri želania, ktoré som vyslovila pre zlatú rybku a mohla tak byť hrdá na svojich žiakov a učiteľov.

Lucka: *Základnej škole Andreja Kmeťa gratulujem k narodeninám, prajem jej hlavne veľa žiakov, finančných prostriedkov na kvalitné vybavenie školy a vyprosujem Božie požehnanie. Je mi ctou, že môžem byť súčasťou tejto maličkaj, ale krásnej školičky.*

Martin: Chcel by som popriať škole ešte mnoho desaťročí fungovania. Veľa sily, energie a Božích milostí pre zamestnancov, sympatizantov a rodičov detí, ktoré školu navštevujú. Tiež prajem všetkým žiakom, či už súčasným, alebo absolventom, aby sa dokázali v živote uplatniť podľa svojich predstáv, aby nestratili kresťanského ducha, ktorého im naša škola sprostredkúva.

Danka: *Drahá škola, k Tvojim 25. narodeninám Ti prajem len to najlepšie! Nech Ťa deti nehnevajú a stále Ťa navštevujú! Nech si každým rokom obklopená vždy väčším počtom žiakov!*

Za poskytnuté odpovede veľmi pekne ďakujeme!

Adam B., Eudmila K.

Naša škola

V škole je zábava veľká, pridá sa aj učiteľka.
Naučíme sa v nej písať, počítať a rodičia z toho radosť budú mať.
Keď zazvoní na prestávku, žiaci majú radosť veľkú.
Žiacka knižka, to je vám ale vec, keď sa doma otvára, utekám preč.
Budem sa učiť, to vám všetkým sľubujem! Ja našu školu proste milujem!

Henka Haringová, 7. roč.

Moja škola

Ako by to bolo včera, keď som sa narodila.
Ako by to bolo pred chvíľkou, keď som do školy nastúpila.
Do opatery ma pani učiteľka Budinská dostala, dôležité veci s nami prebrala.
Na druhom stupni sme tí najmenší, aj tak sme všetci Boží.
Táto škola nás do života vystrelí, keď budeme veľkí, budeme jej vd'ační.

Adelka Hirčáková, 5. roč.

25 rokov školy

25 rokov je tu naša škola a nových žiakov k sebe stále volá.
Z mnohých žiakov, čo do nej chodili, sú dnes mudrci, inžinieri i doktori.
Nie je nás tu veľmi veľa, sme taká menšia rodinná škola.
K narodeninám našej škole len to najlepšie prajeme a veľa zdravia všetkým želáme.
Aby ešte dlho stála a päťdesiatku oslavovala.

Veronika Lipjanska, 6. roč.

Spomienky...

Bránami našej školy prešlo veľa žiakov. Na tomto mieste niektorí z nich spomínajú na bezstarostné roky strávené v Základnej škole Andreja Kmeťa v Zarnovici. Prečítajte si niečo z ich spomienok, ktoré im zostali a ktoré im nik nevezme. A tak... spomínajme spolu s nimi!

Mgr. Petra Búciová, r. Švaralová:

Milá Základná škola Andreja Kmeťa, ďakujem Ti, že som Ťa mohla od 6. ročníka navštevovať a užívať si Tvoju rodinnú a priateľskú atmosféru. Potešilo ma, že obe tam ostali až dovedy, kým som Tvoje brány neprekročila ako praktikantka (študentka pedagogickej fakulty). Neskôr rok strávený ako členka pedagogického zboru bol pre mňa obohatením a novou skúsenosťou. A tento školský rok sa na Teba pozerám z inej strany – ako rodič dvoch prváčiek a opäť mi je potešením, že si milá, ústretová, nápomocná, empatická a spolupracujúca. Pri Tvojich 25. narodeninách Ti zo srdca prajem žiakov, ktorí Ťa budú navštevovať s radosťou, pedagógov s vysokou odbornosťou, veľkým srdcom a nekončiacou trpezlivosťou a k tomu veľa Božieho požehnania do ďalších rokov.

Ing. Eva Rožková, r. Polcová:

Do cirkevnej školy som nastupovala ako druháčka. Prvý stupeň som absolvovala pod vedením pani učiteliek Matejčekovej a Palkovej. Aj keď nás bolo v triede okolo tridsať žiakov, každému z nás sa venovali dostatočne. Od piateho ročníka nás vzdelávalo veľa skúsených a kvalitných pedagógov. Azda nikdy nezabudnem na prísne, ale spravodlivé pohľady pani učiteľky Marty Švaralovej, ktorá nás naučila nielen základy chémie, ale aj dôležité fakty z našej histórie. Nedá sa nespomenúť si na pána učiteľa Jozefa Žigu, ktorý pôsobil aj ako riaditeľ školy, ale aj ako učiteľ matematiky na veľmi vysokej úrovni. Z vedomostí, ktoré do nás vštepil, sme neraz čerpali na strednej škole. Vďaka za vysokú úroveň vzdelania patrí nielen im, ale aj ostatným učiteľom a pani učiteľkám, ktoré nás veľmi

dobre pripravili do ďalších rokov strávených na stredných školách. Nesmiem však zabudnúť aj na duchovnú stránku výchovy, ktorá tu bola samozrejmosťou.

JuDr. Viliam Debnár:

Už na základnej škole (ZŠ A. Kmeťa v Žarnovici) som mal jasno, čo chcem študovať. Od piatej triedy som si všade písal JUDr. Viliam Debnár. Popísané som to mal po obaloch na knihách, po lavici, ba aj na vešiaku na kabát. Vyrobil som si aj provizórnu vizitku. Určite to bolo úsmevné, ale štart bol dobrý. Rád na to spomínam. Boli to bezstarostné roky života.

MuDr. Barbora Hölczová, r. Debnárová:

Do školy som chodila rada. Najradšej som mala spevácky krúžok s p. uč. Lenkou Švaralovou. Vedela sa deťom prispôbiť, cítili sme, že nás má rada. To isté platilo aj na letných táboroch. Rada som sa učila básničky a keď som dosiahla nejaký úspech, veľmi som sa tešila. Som rada, že som chodila do tejto školy.

Ing. Lucia Debnárová:

V škole som mala rada geografiu s p. uč. Máriou Gregorovou. Veľmi som sa tešila na Biblické olympiády so sestričkou Michaelou. Rada som bola v kolektíve so spolužiačkami, ešte radšej na výletoch a táboroch.

Monika Gulašová:

25 rokov, tolko má už naša škola. Veď ešte prednedávnom sme oslavovali 20. výročie jej vzniku. Ako rýchlo to ubehlo. Už rok nie som žiačkou tejto školy a musím povedať, že mi chýba. Zažila som v nej množstvo zážitkov, spoznala som skvelých ľudí, s ktorými som stále dobrá kamarátka, škola mi dala rady a skúsenosti do života a hlavne vzdelanie. Škole želám hlavne veľa žiakov, skvelé úspechy a úspešných absolventov, ktorí budú naďalej šíriť dobré meno školy.

Dis. art. Alexandra Tabernausová:

Vzdelanie je veľký dar a bohatstvo. A keď sa to ešte spojí s láskou k Bohu, tak je to najkrajšie, čo môže byť. Toto všetko som našla na jednom mieste a to v ZŠ A. Kmeťa v Žarnovici. Síce je to škola malinká, ale o to viac lásky, porozumenia

a rodinnej atmosféry tam každý nájde. O naše vzdelanie sa starali nielen pedagógovia, ale aj rehoľné sestry. Moja trieda mala aj triednu pani učiteľku rehoľnú sestru Consolátu, ktorá nám bola doslova druhou maminkou. Keďže mám rada hudbu a hlavne spev, pre mňa najkrajšie chvíle boli chvíle strávené v speváckom zbore, kde sme našimi hláskami spievali na slávu Božiu a pani učiteľky Lenka Švaralová a Janka Regulová mali s nami trpezlivosť. Na školu a školské časy spomínam s láskou a úsmevom na perách, lebo sú to spomienky strávené s mojou školskou rodinou.

Mgr. Rudolf Vallo:

Pri spomienke na Základnú školu Andreja Kmeťa v Žarnovici mi ostáva úsmev na tvári. Po otvorení novej cirkevnej školy v Žarnovici nás akosi automaticky rodičia spolu so starším bratom Júliusom do nej zapísali. Bol som siedmakom a mojou triednou učiteľkou sa stala Ing. Mária Chovancová. Keďže som bol už vtedy aktívnym miništrantom, veľmi som sa tešil, že budem môcť každý deň ráno pred školou chodiť miništrovať a ujde sa mi aj niečo dôležitejšie ako sedieť „na boku“. A prečo ten úsmev? No patril som k tým, ktorí sa akosi ocitli pri všetkom a milo si spomínam na „svätú trojku“, totiž na mojich spolužiakov Michala Vavrinca a Jána Repiského. Ale musím uviesť aj veľký prínos školy a jej učiteľov, ktorý sa nemalou mierou pričínili k môjmu osobnému rastu a dosť ovplyvnili aj môj súčasný učiteľský život. Svojím príkladom láskavosti a trpezlivosti nás pripravovali na život a realitu, pomáhali nám v dôležitých rozhodnutiach a pripravili a nasmerovali nás do ďalšieho života. Všetko bolo nové a tak som cítil veľký záujem o každého z nás. Pán riaditeľ Mgr. Peter Jakúbek bol v momente zakladania školy človekom na pravom mieste. Jeho večný úsmev a ochota odpovedať na všetky možné aj nemožné otázky ma priam fascinovala. Spolu so svojou manželkou Máriou sú mi veľkým príkladom. Ale samozrejme, aj naša triedna, tá vo mne zanechala pozitívny prístup k chémii, keď nám dovolila ostávať popoludní v škole a spolu s ňou sme mohli skúmať svet chemických látok. Na Základnú školu Andreja Kmeťa mám len samé dobré spomienky, a keď aj bolo niečo, čo som v tom čase považoval za tragédiu, dnes sa na tom len pousmejem. Vďačím všetkým učiteľom, ktorí ma učili za ich obetavosť a prístup, svedomitú a príkladnú prácu, ktorou sa významne podieľali na tvorbe jej dobrého mena a na formovaní aj mojej osobnosti. Som hrdý na našu školu,

ktorá sa môže pochváliť množstvom dobre vychovaných a vzdelaných ľudí. Prajem škole, aby si zachovala charakter otvorenej školy, ochotnej počúvať a napredovať vo svojich víziách. Pri tejto slávnostnej príležitosti chcem vyjadriť nádej, že naša škola bude aj naďalej hrdo niesť dobré meno širiteľa vzdelania, bude vychovávať ďalšie a ďalšie generácie žiakov a bude neustále svedkom formovania budúcich generácií. Nech dobrý Boh požehnáva toto svoje dielo!

Jana Boldišová:

„Základka“ bola super! Bolo nás málo v triede a bola som prvá v abecede. Takže som musela byť vždy pripravená a naučená. Alebo som chodila recitovať. Na výtvarnej sme počúvali rádio a vďaka tomu sme kreslili ako Picasso. Najlepšie bolo, keď sme písali slohy alebo diktáty. Môj sklon písma predĺžil opravovanie, lebo sa to ťažko čítalo. Dôležité bolo vždy si pokresliť obrus na lavici, aby nebolo vidieť ťaháky. Všetkým žiakom prajem, aby si tento čas na základnej škole užili, lebo to bude už len ťažšie a aj sa bude potrebné viacej učiť. A učiteľom želám veľa trpezlivosti. Ako raz povedal jeden pedagóg: „Čo najviac požiadaviek na človeka a čo najviac úcty k nemu.“

Timotej Boldiš:

Na Základnej škole A. Kmeťa som síce nebol dlho a detské spomienky z 1. stupňa sa ťažko hodnotia, no aj tak môžem povedať, že „základka“ bola fajn. Cez veľké prestávky sme sa radi naháňali po školskom dvore, niekedy aj po chodbách. Práve tu som mohol upokojiť svoju zvedavosť a hlbšie nazrieť do tajomstiev chemických reakcií. Ešte stále si pamätám pesničky, ktoré sme spievali na angličtine. A nakoniec by som chcel popriať všetko dobré každému žiakovi.

Matej Boldiš:

Hovorí sa, že roky na základnej škole sú tie najlepšie. Myslím si, že každý z nás si pamätá aspoň nejaké zážitky. Napríklad: prvé kamarátstva, prvé spoločné akcie ako kolektív, prvé lásky... U mňa to tiež nebolo inak. Zažil som všetko, čo mi mohla „základka“ dať. Keďže sme boli veľká trieda, pochopiteľne bolo aj veľa zábavy. Táto škola ma naučila veľa vecí a som rád, že som chodil práve sem.

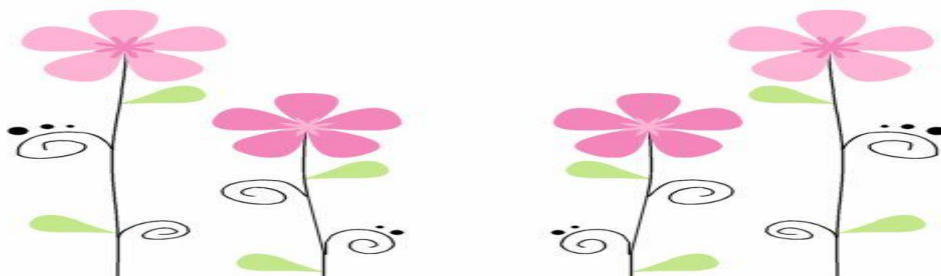
A spomienky? Tak tých mám neúrekom! A práve preto tak rád spomínam na obdobie, keď som kráčal po týchto chodbách. Pamätajte! Školu netvorí priestory, ale ľudia v nej! A preto želim mojej ALMA MATER ešte veľa takých dobrých ľudí, ktorí tvoria základ pre výchovu budúcich generácií.

Veronika, Miroslava a Stanislava Gregorové:

Pamätáme si na chvíle strávené v tejto škole, na ktoré sa nedá zabudnúť. Spomíname na učiteľov, ktorým sme svojím počínaním neraz spôsobili horúce chvíle, ale aj oni nám, keď nám vlievali do našich hláv vzácne vedomosti. Vtedy sme sa na to hnevali a teraz, keď sme dospelé a vieme, o čom je život, sme im vďačné, že nám pomáhali riešiť problémy, chápali nás. Prajeme súčasným žiakom, aby sa nevzdávali, bojovali, poslúchali, lebo školské roky sa nevrátia a keď odídu, aby každý jeden mohol povedať slovo ĎAKUJEM, keď začnú žiť svoj samostatný prvý deň. Pedagógom prajeme veľa trpezlivosti a veľa šikovných žiakov, nech vás vedie ruka Božia! S láskou spomínajú sestry Gregorové.

Ivana Búrišová, r. Cimrová:

Čas neuveriteľne letí. Už je to dvadsaťpäť rokov odvtedy, čo som prvýkrát prekročila bránu tejto školy. Ako trieda sme boli veľmi dobrý kolektív. Sú to nezabudnuteľné spomienky. Po rokoch už nezáleží na známkach, ale zostali nám putá a priateľstvá. Myslím si, že všetci sme sa tu cítili dobre, pretože aj učitelia boli k nám ústretoví a láskaví. Patrí im preto vďaka za trpezlivosť a pochopenie. Túto školu som vybrala aj pre moje deti, lebo viem, že sa môžem spoľahnúť, že tu dostanú lásku, výchovu vo viere a kresťanské hodnoty. Bola by som rada a prajem to tejto škole, aby fungovala ešte veľa rokov, aby si čo najviac rodičov uvedomilo, aká vzácna a dôležitá je táto škola pre naše deti.

Let do neznáma

(Zveršovaná grécka báj *Daidalos a Ikaros*)

V Aténach žil dávno Daidalos, mal na sochárske umenie dobrý nos.
Jeho Tálus synovec bol tiež veľký znalec, prekonal ho v umení ako parný valec.

Tálus mal však viac krajších malieb, Daidalos ho v hneve zhodil z hradieb.

Bohyňa Aténa nad ním zľutovala sa a z Tálusa čajka stala sa.

Daidalos sa bál trestu za čin, čo spáchal,

aj napriek tomu ho krásny ostrov Kréta lákal.

Keď prišiel so synom na ostrov Kréta, túžili vedieť, ako sa lieta.

Vtáacie perie on si vzal a voskom ho pokvapkal.

Na plecía si krídla nasadili, v diaľ do vlasti rodnej odleteli.
Daidalos a Ikaros slobodne leteli, čajky nad šírim morom ich radostne zdravili .
Svojho syna napomínal otec: „Nevyleť vysoko, bude s tebou koniec!“
Neposlušný Ikaros k výšinám vyletel, horúce slnko ukázalo svoj pálivý hnev.
Slniečko celý deň žeravo páliło, na Ikarovom krídle vosk roztopilo.
Otec začul synov výkrik o pomoc, kruté more ukázalo svoju moc .
Daidalos sadol si na kraj mora, mŕtve telo syna vyplavila vlna.
Telo syna otec na ostrove pochoval a ďalej ho trápil v srdci veľký žiaľ.
Čajka Táles na ten hrob sadla si, Daidalovi pripomenula hrozný čin a zlé časy.
Na chrbát nasadil si krídla späť, v smútku letel na Sicíliu hneď.
Tam veľkým umelcom znova sa stal: chrámy, sochy i jazero vybudoval.
Aj keď snažil sa a zabudnúť chcel, zlý čin zo srdca vymazať nevedel.
Ostrov, kde Ikaros dodnes v pokoji spí, tá zem Ikária po ňom meno nosí.

*Henka Haringová, Veronika Lipjanska,
Natália Miháliková, Vanesa Rafaelová – 6. roč.*

Mamičke

Pod' sem, milá mamička, pobožkám ťa na líčka.
Dám ti božtek a aj dva, sladké budú obidva.
K tomu veľká kytička. Len pre teba, mamička!

Dominika Véghová, 5. roč.

Taká jedna básnička

Jedného dňa sa narodil pes, ktorého pán ho ananás nútil jesť.

Vo zvieracej škôlke stretol slona, ktorý bol ťažší ako tona.

Tmavomodré rifle nosil a záhradu doma kosil.

Opicu tam stretol tiež, jej najlepší kamarát bol však jež.

Natália Miháliková, 6. roč.

Želačky k narodeninám

Pozvánka

Milí učitelia, žiaci, zamestnanci a všetci moji priaznivci!
Pozývam Vás na oslavu mojich 25. narodenín,
ktoré sa budú konať dňa 31. mája 2017 so začiatkom o 15.30 hod.
v Kostole sv. Petra a Pavla v Žarnovici.

Vaša ZŠ A. Kmeťa v Žarnovici

Blahoželanie k narodeninám

Milá škola, ja Ti želám...

DRUHÁCI:

Natálka, Samko, Lenka, Sárka, Miško M. - ...veľa šťastia a zdravia pre všetkých...

Nikolka - ...aby sa Ti darilo...

Sophia, Paťko Č., Paťko D., Samko, Esterka - ...aby si tu bola aj ďalších 25 rokov...aby si sa dožila aj 50 rokov... aby si dlho vydržala...100 rokov... aby si tu ešte veľa rokov stála...nech sa Ti darí, nech tu dlho si...

Radko - ...aby odtiaľto vyšlo veľa dobrých žiakov...

TRETIACI:

Dominika, Laurika, Riško, Tomáš, Hanka, Kristínka - ...aby si mala čo najviac múdrych, šťastných, dobrých a zdravých žiakov...a aby Ti pribúdali noví žiaci...

ŠTVRTÁCI:

Miška, Dominika, Veronika, Emka, Evka - ...všetko najlepšie, veľa úspechov, lásky a milosrdenstva, šťastia a šikovných detí...

Filip - ...aby tu bolo veľa detí...aby Ťa nikto neprepadol...aby Ťa nikto nezbúral...aby sa všetkým darilo...

PIATACI:

Adelka, Evka, Emmka, Emka, Mirko, Dávid, Rudko, Barborka, Brigitka, Dominika, Adam, Pet' o J., Lukáš
- ...spokojných žiakov, veľa úspechov, zdravia, jednotkárov, poctivých žiakov, veľa chuti do učenia...a aby si sa dožila ešte veľa rokov...Za „želačky“ ďakujeme.

Henrieta H., Veronika L., Ludmila K.

MODLITBA ZA NAŠU ŠKOLU

ZO VŠETKÝCH DAROV, ČO SI DAL NÁM, PANE,
ŠŤASTNÉ BOŽIE DETI ĎAKUJÚ A PROSIA

A.J ZA NAŠU ŠKOLIČKU, BY TU STÁLA STÁLE.

KEĎ EŠTE SPRAVÍME DO NEJ VEĽA KROKOV,

MNOHO SA NAUČÍME I POCHOPÍME, PREČO TAK JE,

EŠTE VEĽA DNÍČKOV A ROKOV,

ĽTA PROSÍME I ĎAKUJEME ZA ŇU, PANE.

AMEN.

Mgr. Lenka Švaralová

Časopis **Kmeťovček** vydáva **ZŠ Andreja Kmeťa v Žarnovici**

Redakčná rada: Adam Bernát (5. ročník), Henrieta Haringová (6. ročník), Veronika Lipjanska (6. ročník), Ľudmila Kováčová (7. ročník), Mgr. Lenka Švaralová, Mgr. Adriana Budinská

Adresa: Základná škola Andreja Kmeťa, Ul. A. Sládkoviča 823/24, 966 81 Žarnovica

Email školy: nasaskola@zaakzc.edu.sk

Webová stránka: www.zaakzc.edupage.org

Telefón: +421 045 6812956

Tlač: Broart, Žarnovica